

گزارش کوتاهی از وضعیت کارخانه نساجی شاهو در سنندج

هادی احمدی

بیستم چهارم مهرماه هشتاد و پنج

کارخانه شاهو یکی از کارخانه های استان کردستان است که در شهر سنندج واقع شده است. این کارخانه در حدود ۲۵ تا ۲۷ سال سابقه کار دارد و ۳۵۰ نفر کارگر در آن مشغول به کار بودند. کار این کارخانه ریسندگی و رنگریزی است و تولید روزانه آن ۳,۵ تا ۴ تن در یک روز کاری بود (۲۴ ساعت) تا اینکه به مرور زمان کمتر و کمتر و به حد صفر رسید و اکنون کارخانه در حال تعطیلی کامل میباشد. هر ساله به واسطه بازسازی و رفع نواقص ماشین الات، وامهای زیادی را می گرفتند اما مدیران این کارخانه بیشتر آن را در جهت امورات شخصی مصرف میکردند. زمانی که هرکارگری به سوء مدیریت اعتراض میکرد توسط کمیته انضباطی او را تحت فشار قرار میدادند و در بسیاری از موارد او را اخراج میکردند.

در سال ۷۹ مسئله تعدیل نیرو پیش آمد و تعداد ۷۵ نفر از ما را به اسم مازاد بر نیاز به شیوه های گوناگون تعدیل کردند. همین که تسویه حساب انجام گرفت مجددا تعدادی نیروی جدید را به صورت قراردادی استخدام نمودند. با شنیدن این مسئله ما کارگران به این وضع اعتراض کردیم و کار به شکایت به اداره کار کشیده شد. مدت ۳۰ ماه بیمه بیکاری گرفتیم و چون مسئله کار در محیط سخت و زیان آور پیش آمد ما توانستیم با کمک بعضی از مسئولین و مدیر عامل وقت کارخانه آقای یوسف بیگی مجددا به سر کار برگردیم. اما این بار از ما تعهداتی گرفته شد از جمله پرداخت پول بیمه توسط خودمان و چکی به مبلغ ۱۵۰۰۰۰۰ تومان به عنوان تسویه حساب چهاردرصد زمان باز نشستگی پیش از موعد و یک سری چیزهای دیگر. پس از مدتی کارخانه به بخش خصوصی واگذار شد و دوباره بحث اخراج ما پیش آمد و در اول سال ۸۴ رابطه ما با کارخانه قطع شد و این بار ما نیز مصمم تر از گذشته پیگیر قضیه اخراجمان شدیم. ما تصمیم گرفتیم که تا پای جان این مسئله را پیگیری نماییم و اعتراضمان را شفاف تر و روشن اعلام کنیم. دو بار در تهران و در جلوی مجلس شورای اسلامی و وزارت کار تحصن نمودیم و چندین بار نیز در شهر سنندج و در جلوی اداره کار و استانداری جمع شدیم. در بسیاری از این تحصن ها خانواده هایمان ما را همراهی کردند و بارها از طرف مامورین انتظامی و امنیتی و حتی لباس شخصی ها ما و خانواده هایمان مورد اهانت و آزار و اذیت قرار گرفتیم. بارها به ما تهمت آشوبگر زده شد و تعدادی از ما نیز مورد آزار و اذیت روحی و روانی قرار گرفتیم. با ادامه اعتراض و مبارزه خوشبختانه توانستیم در سال ۸۴ از طرف هیئت تشخیص ابقاء به کار بگیریم و این پیروزی بزرگی برای ما بود. دوباره کارفرما به رای صادره اعتراض نمود تا اینکه در تاریخ ۱۳۸۴/۵/۸ این بار از طرف هیئت حل اختلاف به نفع ما رای صادر و دوباره به سر کار باز گشتیم. در مدت اعتراض حدود ۱۰ ماه حقوق دریافت نکردیم و از لحاظ مالی بسیار در مضیقه بودیم و به همین دلیل صندوق کمکهای مالی را راه انداختیم و هر چند کم، اما کمکهای موثری به ما شد و ما آن را دریافت کردیم. در اواخر سال ۸۴ بنا به دلایل نا مشخصی کارخانه شاهو به

سهامداران دیگری واگذار شد ولی ما توانستیم تا پایان سال ۸۴ کلیه مطالباتمان را از سهامدار وقت آقای طاهری بگیریم. اما در ابتدای سال ۸۵ مدیر عامل جدید موضوع قرارداد های موقت را مطرح کرد تا ما آنرا امضا کنیم اما ما با آن مخالفت کردیم، بحث ما این بود که بر اساس حکم هیئت حل اختلاف و ماده ۱۵۹ قانون کار به سر کار هایمان بر گشته ایم. به همین دلیل دوباره اختلافات شروع شد و اکنون مدت ۶ ماه است که هیچ حقوقی را دریافت نکرده ایم

این خلاصه کوچکی از وضعیت و گرفتاری ما تعدادی از کار گران کارخانه نساجی شاهو در سنندج بود. ما به عنوان کسانی که سالیان زیادی متحمل زجرهای زیادی شده و اکنون در وضعیت بد مالی قرار داریم ضمن تشکر از کلیه کسانی که در طول اعتراضاتمان ما را یاری و همراهی کرده اند از کلیه کارگرانی هم که دچار چنین وضعیتی هستند تقاضا داریم که با اتحاد و همبستگی طبقاتی یکدیگر را در غلبه بر مشکلات یاری نمایند. لازم به ذکر است که در ابتدای تعدیل، تعداد ما ۷۵ نفر بود که تعدادی از ما به مرور زمان فوت نموده و تعدادی هم از ما جدا شدند و اکنون تعداد ۲۴ نفر از این جمع همچنان بر خواستها و مطالبات بر حقمان پافشاری کرده و در حال مبارزه هستیم.

هادی احمدی

کارگر کارخانه شاهو سنندج

برگرفته از: سایت شورا